

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О НАЦИОНАЛНИМ САВЕТИМА НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА

Члан 1.

У Закону о националним саветима националних мањина („Службени гласник РС”, бр. 70/09, 20/14 – УС и 55/14) у члану 1. реч: „надлежности” замењује се речима: „правни положај и овлашћења”.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Сви појмови који се користе у овом закону у мушком роду обухватају исте појмове и у женском роду, у складу са законом.”.

Члан 2.

После члана 1. додају се чл. 1а и 1б који гласе:

„Члан 1а

Национални савет је организација којој се законом поверавају одређена јавна овлашћења да учествује у одлучивању или да самостално одлучује о појединим питањима из области културе, образовања, обавештавања и службене употребе језика и писма у циљу остваривања колективних права националне мањине на самоуправу у тим областима.

Припадници националне мањине могу изабрати само један национални савет.

Члан 1б

Члан националног савета дужан је да учествује у раду националног савета.

Статутом националног савета ближе се уређују права и обавезе члана националног савета, у складу са законом.”.

Члан 3.

У члану 2. став 2. речи: „и оснива установе, привредна друштва и друге организације из ових области”, бришу се.

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Национални савет може да оснива установе, привредна друштва и друге организације у областима из става 2. овог члана, у складу са посебним законима.”.

Члан 4.

После члана 2. додаје се члан 2а који гласи:

„Члан 2а

Назив националног савета исписује се на српском језику и ћириличком писму.

Назив националног савета, ако је то предвиђено статутом, може бити и на језику и писму националне мањине.

Назив из става 2. овог члана уписује се у Регистар националних савета паралелно са називом на српском језику и ћириличком писму.”.

Члан 5.

У члану 4. став 4. после речи: „упису” додају се запета и речи: „или брисању”.

Члан 6.

У члану 4б став 1. тачка 2) после речи: „половине” додају се запета и речи: „јер на изборним листама нема кандидата за које подносиоци изборних листа нису добили мандат”.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Брисањем из Регистра национални савет губи својство правног лица.”.

Досадашњи ст. 2, 3. и 4. постају ст. 3, 4. и 5.

Члан 7.

После члана 4б додаје се члан 4в који гласи:

„Члан 4в

Министарство доставља покрајинском органу управе у чијем делокругу су послови мањинских права решења о упису у Регистар, решења којима се одлучује о пријави за упис промена у Регистру и решења о брисању из Регистра, за националне савете који имају регистровано седиште на територији Аутономне покрајине Војводине.”.

Члан 8.

У члану 5. став 1. речи: „покретну и непокретну”, бришу се.

После става 1. додају се ст. 2-5. који гласе:

„Имовина националног савета користи се за остваривање овлашћења предвиђених законом.

Имовина националног савета не може се преносити његовим члановима, члановима органа националног савета или са њима повезаним лицима.

Под повезаним лицима у смислу става 3. овог члана сматрају се лица која су као таква утврђена законом којим се уређују привредна друштва.

У случају брисања националног савета из Регистра, имовина националног савета стечена средствима из јавних прихода постаје имовина Републике Србије, а имовина стечена по основу донација, распоређује се у складу са актима националног савета.”.

Члан 9.

У члану 6. додају се нови ст. 2-4. који гласе:

„Други општи акти националног савета морају бити у сагласности са статутом.

Одредбе другог општег акта националног савета које су супротне статуту, ништаве су.

Поступак пред Управним судом за утврђивање ништавости општег акта националног савета који није у сагласности са статутом могу да покрену министарство, покрајински орган управе у чијем делокругу су послови мањинских права, установе, привредна друштва и друге организације чији је

оснивач национални савет и најмање једна трећина чланова националног савета.”.

У досадашњем ставу 2. који постаје став 5. тачка 4) мења се и гласи:

„4) назив, печат и симбол националног савета који не могу бити идентични називу, печату и симболу другог националног савета који је уписан, или уредно пријављен за упис у Регистар, нити изазивати забуну у погледу националног савета, његових циљева и овлашћења, или у погледу националне мањине коју национални савет представља;”.

У тач. 5), 5а) и 6) иза речи: „избора” додају се речи: „и разрешења”.

Досадашњи став 3. постаје став 6.

Члан 10.

У члану 7. став 2. мења се и гласи:

„Председник националног савета:

- 1) представља и заступа национални савет и одговара за његов рад;
- 2) стара се о законитом коришћењу и располагању финансијским средствима и имовином савета;
- 3) доноси појединачне акте за које је овлашћен законом, статутом или општим актом савета;
- 4) врши и друге послове утврђене статутом и другим актима савета.”

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Извршни одбор:

- 1) непосредно извршава и стара се о извршавању одлука и других аката националног савета;
- 2) стара се о извршавању јавних овлашћења која су поверена националном савету;
- 3) врши и друге послове утврђене законом, статутом и општим актима националног савета.”.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 6. речи: „из надлежности националног савета” замењују се речима: „у вези са вршењем овлашћења националног савета предвиђених овим законом.”.

Досадашњи став 6. постаје став 7.

После става 7. додаје се став 8. који гласи:

„У одборе за образовање, културу, обавештавање и службену употребу језика и писма национални савет може да изабере и стручњаке који поседују одговарајуће знање и искуство у области за коју се одбори образују, а који не морају бити чланови националног савета. Одбори дају стручна мишљења, предлоге и израђују анализе за потребе националног савета.”.

Члан 11.

После члана 7. додају се чл. 7а и 7б који гласе:

„Члан 7а

Председник националног савета и члан извршног одбора не може бити члан руководећих органа политичке странке као што су председник, председништво, извршни одбор и сл.

Председник националног савета и члан извршног одбора не може бити изабрано или постављено лице у државном органу, покрајинском органу, односно органу јединице локалне самоуправе који у оквирима својих надлежности одлучује о питањима која се тичу рада националних савета.

Избором, односно постављењем из ст. 1. и 2. овог члана, престаје мандат председника националног савета, односно чланство у извршном одбору.

Престанак мандата председника националног савета, односно чланства у извршном одбору констатује национални савет на првој наредној седници након пријема обавештења о наступању разлога из става 3. овог члана.”.

Члан 7б

Члан националног савета може засновати радни однос у националном савету, за време трајања свог мандата.

На радне односе у националном савету примењују се одредбе закона којим се уређује рад.”.

Члан 12.

У члану 8. став 1. брише се.

Досадашњи ст. 2-6. постају ст.1-5.

Члан 13.

После члана 8. додаје се члан 8а који гласи:

„Члан 8а

Рад националног савета је јаван.

Све одлуке и акти националног савета објављују се најкасније у року од десет дана од дана ступања на снагу, односно њиховог доношења, на интернет страници националног савета, која се води двојезично, на српском језику и на језику националне мањине, или на други начин одређен статутом (огласној табли, дневним новинама, или на други погодан начин).

Приликом објављивања одлука и аката из става 2. овог члана води се рачуна да се не повреди право на приватност и право на заштиту података о личности, у складу са законом.”.

Члан 14.

У члану 9а став 4. речи: „из надлежности националног савета” замењују се речима: „у вези са вршењем овлашћења националног савета предвиђених овим законом”.

Члан 15.

Назив Главе III. „III. НАДЛЕЖНОСТИ НАЦИОНАЛНОГ САВЕТА” мења се и гласи: „III. ОВЛАШЋЕЊА НАЦИОНАЛНОГ САВЕТА” а назив Одељка 1. „1. Опште надлежности” мења се и гласи: „1. Општа овлашћења”.

У члану 10. после тачке 7) додају се нове тач. 7а) и 7б) које гласе:

„7а) предлаже Републици, аутономној покрајини или јединици локалне самоуправе као оснивачу установе, утврђивање установе од посебног значаја из чл. 11а и 17. овог закона;

7б) иницира односно предлаже Републици, аутономној покрајини или јединици локалне самоуправе као оснивачу установе, која је, у складу са овим

законом, утврђена за установу од посебног значаја за националну мањину, пренос оснивачких права;”.

У члану 10. тач. 10) до 13) мењају се и гласе:

„10) учествује у припреми закона и других прописа и иницира доношење односно измене и допуне закона и других прописа којима се уређују Уставом гарантована права националних мањина у области културе, образовања, обавештавања и службене употребе језика и писма;

11) иницира доношење, односно измене и допуне посебних прописа и привремених мера у областима у којима се остварује право на самоуправу, ради постизања пуне равноправности између припадника националне мањине и грађана који припадају већини;

12) подноси притужбу Заштитнику грађана, покрајинском и локалном омбудсману и другом надлежном органу, када процени да је дошло до повреде уставом и законом гарантованих права и слобода припадника националних мањина;

13) подноси притужбу из тачке 12) овог члана у име припадника националне мањине;”.

Члан 16.

Назив Одељка 2. изнад члана 11. мења се и гласи: „2. Овлашћења у области образовања”.

У члану 11. став 3. после речи: „овог члана” додају се запета и речи: „које су, у складу са овим законом, утврђене за установе од посебног значаја за националну мањину;”.

Члан 17.

После члана 11. додаје се назив изнад члана и члан 11а који гласе:

„Установе од посебног значаја за образовање националне мањине

Члан 11а

Установа од посебног значаја за образовање националне мањине је установа образовања и васпитања чији је оснивач Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или национални савет, у којој се традиционално или у значајној мери остварује Уставом загарантовано право припадника националних мањина на образовање и васпитање на свом језику.

У установи из става 1. овог члана национални савет учествује у управљању у складу са законом.

Установом од посебног значаја за образовање националне мањине може се прогласити установа образовања и васпитања у којој се настава изводи на језику националне мањине.

Установом из става 1. овог члана може се прогласити:

1) по једна установа основног и средњег образовања и васпитања у којој се настава изводи на језику националне мањине, односно и на језику националне мањине, уколико је у локалној самоуправи број установа у којима се настава изводи и на језику националне мањине мањи од четири;

2) највише 1/4 од укупног броја установа основног и средњег образовања и васпитања у којима се настава изводи на језику националне мањине, односно и на језику националне мањине, уколико је у локалној

самоуправи број установа у којима се настава изводи и на језику националне мањине већи од четири;

3) основна школа у којој наставу на језику националне мањине похађа најмање 1/3 ученика и средња школа у којој наставу на језику националне мањине похађа најмање 90 ученика, уколико у јединици локалне самоуправе постоји установа одређеног нивоа образовања која је проглашена за установу од посебног значаја за образовање националне мањине;

4) основна школа у јединици локалне самоуправе у којој се због опадања броја становника услед негативног природног прираштаја и емиграције припадници националних мањина морају посебно заштитити гарантовањем додатних права.

Одредбе овог члана сходно се примењују и на установу у којој се изучава језик или говор са елементима националне културе, у случају националне мањине на чијем језику се не изводи настава.”.

Члан 18.

У члану 12. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) предлаже чланове управног, односно школског одбора – представнике јединице локалне самоуправе у установи у којој се у већини одељења образовно-васпитни рад изводи на језику националне мањине или за коју је, у складу са чланом 10. тачка 7а) и чланом 11а овог закона, утврђено да је од посебног значаја за образовање националне мањине;”.

У тачки 3) речи: „тачка 1)” бришу се.

Тачка 4) брише се.

Став 3. мења се и гласи:

„У области високог образовања у установама чији је оснивач Република, национални савет:

1) одређује представника који са правом одлучивања учествује у раду Националног савета за високо образовање, у питањима од значаја за извођење наставе на језику националне мањине када се у оквиру високог образовања у целини или делимично изводи настава на језику националне мањине;

2) даје мишљење о кандидатима предложеним за орган пословођења и орган управљања високошколске установе у којој се настава у целини или делимично изводи на језику националне мањине.”.

Члан 19.

Назив изнад члана 13. мења се и гласи: „Планови и програми наставе и учења”.

У члану 13. тач. 1)-3) мењају се и гласе:

„1) предлаже министру надлежном за послове образовања и васпитања основе програма предшколског васпитања и образовања, програм наставе и учења основног и средњег образовања и васпитања и основе васпитног програма, за садржаје који изражавају посебност националне мањине, а нарочито из области историје, музичког васпитања и ликовне уметности;

2) предлаже министру надлежном за послове образовања и васпитања програм наставе и учења основног и средњег образовања и васпитања за језик националне мањине и језик, односно говор националне мањине са елементима националне културе;

3) даје мишљење министру надлежном за послове образовања и васпитања на наставне програме српског језика, као нематерњег;”.

У тачки 4) после речи: „образовања” додају се речи: „и васпитања”.

Члан 20.

Члан 14. мења се и гласи:

„Члан 14.

План уџбеника на језику и писму националних мањина и уџбеника за предмете од интереса за националне мањине, на предлог Завода за унапређење образовања и васпитања и националних савета, по прибављеном мишљењу Националног просветног савета, доноси министар надлежан за послове образовања и васпитања.

Национални савет даје претходну сагласност у поступку одобравања рукописа уџбеника, приручника, додатних наставних средстава, наставних помагала, дидактичких средстава и дидактичких игровних средстава на језику и писму националне мањине, у складу са законом. Уколико национални савет не достави одговор издавачу у року од 30 дана од дана достављања захтева издавача за давање претходне сагласности, сматраће се да је сагласност дата.”.

Члан 21.

Назив изнад члана 15. и члан 15. мењају се и гласе:

„Друга овлашћења у области образовања

Члан 15.

Национални савет у складу са законом:

1) проглашава образовно-васпитне установе од посебног значаја за образовање националне мањине, у складу са чланом 11а овог закона, и предлаже оснивачу утврђивање тог статуса, у складу са чланом 10. тачка 7а) овог закона;

2) предлаже:

- једног заједничког представника националних савета за члана Националног просветног савета;

- министарству надлежном за послове образовања и васпитања одобравање ван конкурса, програма сталног стручног усавршавања наставника, васпитача и стручних сарадника на језику одређене националне мањине, у иностранству, ради признавања у процесу вредновања рада наставника;

- министарству надлежном за послове образовања и васпитања такмичења ученика основних и средњих школа у иностранству која ће бити бодована у складу са прописима;

3) даје мишљење:

- у поступку доношења акта о мрежи предшколских установа и основних школа у јединици локалне самоуправе у којој је у службеној употреби језик националне мањине или у којој се образовно-васпитни рад изводи на језику националне мањине;

- министру надлежном за послове образовања и васпитања, односно покрајинском органу надлежном за послове образовања у поступку утврђивања мреже средњих школа и установа ученичког и студентског стандарда;

- министру надлежном за послове образовања и васпитања, односно покрајинском органу надлежном за послове образовања у поступку давања сагласности на отварање одељења на језику националне мањине за мање од 15 ученика;

- у поступку утврђивања броја ученика за упис у средњу школу на језику националне мањине, као и у поступку одређивања броја ученика за стицање стручне оспособљености преквалификације, доквалификације и специјализације на језику националне мањине;

- у поступку расподеле места у установама ученичког и студентског стандарда;

- у поступку доношења акта о мрежи установа ученичког и студентског стандарда чији је оснивач Република, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе;

- у поступку расподеле средстава из буџета Републике, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе која се додељују путем јавног конкурса установама и удружењима у области образовања;

4) одређује представника који присуствује седници Националног просветног савета и учествује у његовом раду без права гласа, када Национални просветни савет разматра питања од значаја за образовање националне мањине;

5) установљава стипендије из сопствених средстава и својим актима прописује критеријуме и поступак одлучивања о додели стипендија и спроводи поступак за додељивање;

6) учествује у праћењу и унапређивању квалитета образовања одраслих које се остварује на језику националне мањине;

7) обавља и друге послове из ове области утврђене законом и другим прописима.”.

Члан 22.

Назив Одељка 3. изнад члана 16. мења се и гласи: „Овлашћења у области културе”.

У члану 16. став 3. после речи: „овог члана” додају се запета и речи: „које су, у складу са овим законом, утврђене за установе од посебног значаја за националну мањину,”.

Члан 23.

Члан 17. мења се и гласи:

„Члан 17.

Установа културе чије се програмске делатности претежно односе на проучавање, очување и представљање културе националних мањина у Републици Србији, а у складу са бројем припадника националних мањина на територији на којој обавља делатности, као и уколико су те програмске делатности од нарочитог значаја за задовољавање културних потреба специфичних за националне мањине, је установа од посебног значаја за националну мањину.

На предлог националног савета, оснивач, изменом оснивачког акта, може утврдити да је установа културе од посебног значаја за националну мањину.

У установама културе за које је изменом оснивачког акта утврђено да су од посебног значаја за националну мањину, национални савет:

- 1) именује најмање једног члана управног одбора установе, у складу са законом којим се уређује област културе;
- 2) даје мишљење о предложеним члановима управног одбора установе;
- 3) даје мишљење у поступку избора директора установе.

Ако је утврђено да је нека установа у области културе од посебног значаја за очување, унапређење и развој посебности и националног идентитета већег броја националних мањина, национални савети именују по једног члана управног одбора из става 3. тачка 1) овог члана.”.

Члан 24.

Назив изнад члана 18. мења се гласи: „Друга овлашћења у области културе”.

У члану 18. тач. 11) и 12) мењају се и гласе:

„11) у координацији са другим националним саветима предлаже два, или највише двоструко већи број кандидата за избор два члана Националног савета за културу;

12) у координацији са другим националним саветима организује поступак предлагања кандидата за чланове Националног савета за културу;”.

У тачки 13) запета и речи: „актом аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе”, бришу се.

Члан 25.

Одељак 4. мења се и гласи:

„4. Овлашћења у области обавештавања

Оснивачка права

Члан 19.

Национални савет може да оснује установе и привредна друштва ради остваривања права на јавно информисање на језику националне мањине, односно фондације ради остваривања општекорисног циља унапређења јавног информисања на језику националне мањине, у складу са законом.

Акти о оснивању установе, привредног друштва односно фондације, која је издавач медија, морају бити усаглашени са законима којима се уређује област јавног информисања и медија.

Право предлагања члана Савета регулаторног тела за електронске медије

Члан 20.

Национални савети су дужни да надлежној служби Народне скупштине, поднесу образложен предлог за два кандидата за члана Савета регулаторног тела за електронске медије, у складу са процедуром утврђеном законом који регулише избор чланова Савета регулаторног тела.

До предлога за два кандидата националних савета долази се заједничким договором националних савета.

Народна скупштина, на пленарној седници, гласањем бира једног кандидата за члана Савета регулаторног тела за електронске медије.

Друга овлашћења у области обавештавања

Члан 21.

Национални савет:

1) доноси стратегију развоја информисања на језику националне мањине, у складу са стратегијом у области јавног информисања Републике Србије;

2) даје предлог за расподелу средстава за пројекте, који се прилажу на јавни конкурс који расписује орган јавне власти, ради подизања квалитета информисања припадника националних мањина;

3) даје предлоге и препоруке управним одборима и програмским саветима јавних медијских сервиса у вези са програмима на језицима националних мањина;

4) даје мишљење о кандидатима за одговорне уреднике програма на језицима националних мањина у јавним медијским сервисима, уколико јавни медијски сервиси имају уреднике за програм на језицима националних мањина;

5) даје мишљење на извештај Програмског савета јавних сервиса у вези са програмским садржајима на језицима националних мањина.”.

Члан 26.

Назив Одељка 5. изнад члана 22. мења се и гласи: „5. Овлашћења у области службене употребе језика и писма”.

У члану 22. тачка 1) после речи: „„Службеном листу Аутономне покрајине Војводине”” додају се тачка и нова реченица која гласи: „Ови називи објављују се и у локалном службеном гласилу;”.

У тачки 4) после речи „места” и запете додаје се реч „као”.

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) иницира објављивање најважнијих закона Републике Србије на језику националне мањине који је у службеној употреби и пружа стручну и другу помоћ, у складу са својим могућностима, у поступку превођења;”

У тачки 9. запета и речи: „актом аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе”, бришу се.

Члан 27.

Назив изнад члана 25. мења се и гласи: „Однос са Владом и органима државне управе”.

У члану 25. став 1. мења се и гласи:

„Национални савет може поднети министарствима и посебним организацијама предлоге, иницијативе и мишљења о питањима у вези са вршењем овлашћења предвиђених овим законом.”.

У ставу 3. речи: „државних органа” замењују се речју: „министарстава”.

Члан 28.

У члану 26. додаје се став 2. који гласи:

„Национални савет је дужан да органима аутономне покрајине у чији делокруг спадају области у којима се остварују овлашћења предвиђена овим

законом, најкасније у року од десет дана, достави тражене податке, списе и исправе.”.

Члан 29.

У члану 27. став 1. после речи: „регионалним организацијама” додају се речи: „које се баве питањима права припадника националних мањина”.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Сарадња из става 1. овог члана мора се спроводити у складу са Уставом и законом Републике Србије и уз поштовање територијалног јединства и правног поретка Републике Србије.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 30.

У члану 35. став 4. после речи: „половине” додају се запета и речи: „јер на изборним листама нема кандидата за које подносиоци изборних листа нису добили мандат.”.

Члан 31.

Назив изнад члана 39. и члан 39. мењају се и гласе:

„Обавезе медија у вези са изборима националних савета

Члан 39.

Медији извештавају о изборима националних савета у складу са законима којима се регулише област јавног информисања и законима којима се регулише изборни поступак.”.

Члан 32.

У члану 40. став 1. тачка 5) после речи: „половине” додају се запета и речи: „јер на изборним листама нема кандидата за које подносиоци изборних листа нису добили мандат.

У ставу 5. речи: „из надлежности националног савета” замењују се речима: „у вези са вршењем овлашћења националног савета предвиђених овим законом”.

Члан 33.

Назив изнад члана 43. и члан 43. мењају се и гласе:

„Примена других прописа

Члан 43.

На избор националног савета и питања која нису уређена овим законом сходно се примењују одредбе закона којима се уређује избор народних посланика и закона којим се уређује управни спор.

На питања поступања у управним стварима која нису другачије уређена овим законом примењују се одредбе закона који уређује општи управни поступак.”.

Члан 34.

У члану 48. став 6. мења се и гласи:

„Министарство преузима податке из јединственог бирачког списка који су потребни за ажурирање и вршење промена по службеној дужности у посебном бирачком списку.”.

После става 6. додају се ст. 7. и 8. који гласе:

„Нарочито осетљиви подаци обрађују се у складу са законом.

О свакој промени која се врши на основу података из става 6. овог члана доноси се решење.”.

Члан 35.

Члан 50. мења се и гласи:

„Посебан бирачки списак садржи: редни број, име и презиме бирача, име једног од родитеља бирача, националну припадност бирача, јединствени матични број грађана, датум и место рођења бирача, пол бирача, место пребивалишта и адресу бирача, јединицу локалне самоуправе у којој бирач има место пребивалишта и место боравишта за интерно расељена лица.”.

Члан 36.

У члану 52. став 4. после речи: „пребивалишта,” додају се речи: „односно месту боравишта за интерно расељена лица,”.

Члан 37.

У члану 53. став 3. после речи: „пребивалишта,” додају се речи: „односно месту боравишта за интерно расељена лица,”.

Члан 38.

Члан 112. мења се и гласи:

„Члан 112.

Национални савет усваја годишњи финансијски план и завршни рачун.

Саставни део завршног рачуна је годишњи финансијски извештај о извршењу плана, који садржи годишњи извештај о учинку програма, са образложењем.

Национални савет годишњи финансијски план усваја по програмском моделу у коме су приходи и расходи усклађени са овлашћењима националног савета.

Годишњи финансијски план се усваја по поступку и на начин предвиђен статутом националног савета и доставља се кориснику буџетских средстава код кога су опредељена средства за финансирање рада националних савета у року од пет дана од дана доношења.

Национални савет усваја годишњи финансијски извештај за статистичке потребе и финансијско извештавање ради уписа у регистар финансијских извештаја према прописима којима се уређује рачуноводство.

Национални савет, у року од 15 дана од дана доношења финансијског извештаја или завршног рачуна, примерак извештаја или рачуна доставља кориснику буџетских средстава код кога су опредељена средства за финансирање рада националних савета.”.

Члан 39.

Члан 113. мења се и гласи:

„Члан 113.

Стечена средства, у складу са овим законом, могу се користити за финансирање редовне делатности и сталних трошкова националног савета.

У трошкове редовне делатности националног савета спадају:

1) финансирање или суфинансирање програма и пројеката у области образовања, културе, обавештавања и службене употребе језика и писма националне мањине;

2) финансирање рада установа, фондација и привредних друштава чији је оснивач или суоснивач национални савет или чија су оснивачка права делимично или у целини пренета на национални савет.

У сталне трошкове националног савета спадају:

- 1) трошкови за изнајмљивање и коришћење просторија националног савета;
- 2) зараде, порези и доприноси запослених у националном савету;
- 3) хонорари и доприноси за обављен рад за потребе националног савета;
- 4) путни трошкови и дневнице за службена путовања;
- 5) набавка канцеларијског материјала и опреме за рад националног савета;
- 6) књиговодствене услуге;
- 7) трошкови годишње ревизије;
- 8) трошкови одржавања интернет странице националног савета.

Средства за финансирање сталних трошкова националног савета не могу износити више од 50% средстава опредељених буџетом Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.”.

Члан 40.

Члан 115. мења се и гласи:

„Члан 115.

За финансирање делатности националних савета средства се обезбеђују законом о буџету Републике Србије, односно одлукама о буџету АП Војводине и јединица локалне самоуправе.

Средства из става 1. овог члана која се обезбеђују у буџету Републике Србије распоређују се тако да се 30% распоређује у једнаким износима свим регистрованим националним саветима у Републици Србији, а остатак средстава (70%) сразмерно броју припадника одређене националне мањине коју национални савет представља према резултатима последњег пописа становништва, као и укупном броју установа, фондација и привредних друштава чији је оснивач или суоснивач национални савет или чија су оснивачка права делимично или у целини пренета на национални савет.

Одлуку о расподели средстава из буџета Републике Србије доноси буџетски корисник код кога су опредељена средства у буџету за финансирање рада националних савета, имајући у виду предлоге националних савета.

Националном савету се не могу дозначавати средства ако према финансијском плану расходи нису у сагласности са наменама предвиђеним чланом 113. овог закона, нити извршити пренос средстава у случају да национални савет има евидентиране основе и налоге о принудној наплати.

Критеријуме за расподелу средстава за финансирање делатности националних савета из буџета ближе уређује Влада, АП Војводина и јединица локалне самоуправе.

Средства из става 1. овог члана која се обезбеђују у буџету јединице локалне самоуправе, распоређују се, у складу са одлуком надлежног органа јединице локалне самоуправе, националним саветима који:

- 1) имају седиште на територији јединице локалне самоуправе;
- 2) представљају националне мањине које у становништву јединице локалне самоуправе достижу најмање 10% од укупног становништва;
- 3) представљају националне мањине чији је језик у службеној употреби на територији јединице локалне самоуправе.”.

Члан 41.

Члан 117. мења се и гласи:

„Члан 117.

Национални савет има рачун евидентиран код филијале Управе за трезор преко кога се обављају све трансакције из примљених буџетских средстава.

Књиговодствене евиденције се воде по извору, висини и структури прихода и расхода, у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и помоћне евиденције за потребе о извештавању о учинку програмских активности.

Књиговодствене евиденције прихода и расхода и помоћне евиденције програмских активности националног савета су предмет годишње ревизије у складу са прописима којима се уређује међународна рачуноводствена и ревизорска регулатива.

Национални савет је обавезан да води посебну евиденцију о својој имовини.

Национални савет је у обавези да квартално извештава надлежног корисника буџетских средстава о употреби средстава која су обезбеђена законом, односно одлуком о буџету за финансирање рада националних савета. Ако се у поступку ревизије, инспекцијске контроле, односно на основу кварталних извештаја утврди да национални савет није наменски користио средства из буџета, буџетски корисник који врши дотацију из буџета обуставља пренос средстава из буџета до отклањања неправилности.

Буџетски корисник који врши дотацију из буџета обавештава национални савет о обустави и налаже отклањање неправилности изнетих у мишљењу ревизора.

Рок за отклањање неправилности изнетих у мишљењу ревизора износи 60 дана од дана пријема обавештења о обустави преноса средстава од стране буџетског корисника који врши дотацију из буџета.

У случају да национални савет не отклони неправилности изнете у мишљењу ревизора, буџетски корисник који врши дотацију из буџета, умањиће средства опредељена за финансирање рада националног савета за наредну буџетску годину у односу на годину за коју је извршена ревизија. Износ умањења једнак је износу средстава за које национални савет није отклонио неправилности изнете у мишљењу ревизора.”.

Члан 42.

Члан 119. мења се и гласи:

„Члан 119.

Буџетским фондом за националне мањине (у даљем тексту: Фонд) управља Министарство.

Средства из Фонда додељују се путем јавног конкурса за финансирање програма и пројеката из области културе, образовања, обавештавања и службене употребе језика и писма националних мањина.

Поступак доделе средстава из Фонда и спровођења јавног конкурса ближе уређује Влада.”

Члан 43.

У члану 120. став 1. мења се и гласи:

„Надзор над законитошћу рада и аката националних савета, у складу са Уставом и законом врше, у оквиру свог делокруга, министарства надлежна за послове у области управе, културе, образовања, обавештавања и службене употребе језика и писама.”

Члан 44.

Члан 121. мења се и гласи:

„Члан 121.

Надлежно министарство ће покренути поступак за оцену уставности и законитости статута, прописа или другог општег акта националног савета пред Уставним судом, ако сматра да тај акт није у сагласности са Уставом и законом.”

Члан 45.

Члан 122. мења се и гласи:

„Члан 122.

Ако нађе да појединачни акт националног савета против кога није обезбеђена судска заштита, није у сагласности са законом или другим прописом, односно са статутом, прописом или другим општим актом националног савета, надлежно министарство ће предложити националном савету да такав акт укине или поништи.

Ако национални савет не поступи по предлогу надлежног министарства из става 1. овог члана у року од 30 дана, надлежно министарство ће својим решењем укинути или поништити акт из става 1. овог члана.”

Члан 46.

Члан 123. мења се и гласи:

„Члан 123.

Новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара казниће се одговорно лице у надлежном органу:

1) ако не обезбеди достављање аката из члана 4в овог закона надлежном покрајинском органу управе;

2) не обезбеди тачност и ажурност бирачког списка у смислу члана 48. овог закона;

3) не спроведе или противно одредбама члана 48. овог закона спроведе упис или брисање бирача из посебног бирачког списка;

4) користи податке из посебног бирачког списка у сврхе за које то није дозвољено овим законом, супротно члану 51. овог закона.”

Члан 47.

Члан 127. мења се и гласи:

„Члан 127.

Новчаном казном од 50.000 до 200.000 динара казниће се за прекршај национални савет ако:

- 1) не поступи по члану 4а став 1. овог закона;
- 2) не поступи по члану 6. став 6. овог закона;
- 3) се не објаве све одлуке и акти националног савета најкасније у року од десет дана од дана ступања на снагу, односно њиховог доношења, на интернет страници националног савета или на други начин одређен статутом (огласној табли, дневним новинама, или на други погодан начин)—(члан 8. став 2);
- 4) органима аутономне покрајине у чији делокруг спадају области у којима се остварују овлашћења националних савета предвиђена овим законом најкасније у року од десет дана, не доставе тражене податке, списе и исправе (члан 26. став 2);
- 5) супротно одредбама члана 120. став 2. овог закона у року од осам дана од дана достављања захтева, не достави министарству које врши надзор над законитошћу рада и аката националних мањина тражене податке, списе и исправе.

За прекршај из става 1. овог члана, новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај и одговорно лице у националном савету.”.

Члан 48.

Члан 128. брише се.

Члан 49.

Од дана ступања на снагу овог закона национални савети настављају да врше јавна овлашћења која су им поверена у складу са овим законом.

Национални савети који до ступања на снагу овог закона користе традиционални назив националног савета, уважавајући дугогодишњи рад и препознатљивост у јавности, могу да наставе да користе овај назив само уз јасну одредницу у називу да је реч о националном савету у Републици Србији.

Одредбе члана 11. овог закона, којима се додаје нови члан 7а, примењују се по спровођењу првих наредних избора за чланове националних савета.

Национални савети дужни су да, по спровођењу првих наредних избора за чланове националних савета, ускладе своје статуте са овим законом у року од 20 дана од дана њиховог конституисања.

Национални савети дужни су да, по спровођењу првих наредних избора за чланове националних савета, ускладе овлашћења председника и извршног одбора националног савета са чланом 10. овог закона (измењени члан 7. Закона) и обезбеде јавност рада у складу са чланом 13. овог закона (члан 8а Закона), са даном ступања на снагу статута усклађеног са овим законом.

Оснивач установе образовања и васпитања, односно установе културе коју је национални савет до ступања на снагу овог закона прогласио за установу од посебног значаја за националну мањину, дужан је да у року од 90 дана од

дана ступања на снагу овог закона усагласи оснивачки акт са одредбама овог закона.

Буџетско финансирање рада националних савета спроводиће се према правилима из овог закона од дана почетка примене Закона о буџету за 2019. годину, односно прописа покрајинске и локалне власти о буџетима за 2019. годину.

Министар је дужан да донесе акте предвиђене Законом у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Министар је дужан да у садржини образаца из члана 3. став 6, члана 44. став 3, члана 52. став 4, члана 53. став 3. и члана 102. став 4. Закона, у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона, пропише и напомену да је подносилац пријаве, захтева, односно изјаве истовремено с потписивањем обавештен о обради података о личности и да пристаје на обраду тих података, у складу са законом.

Члан 50.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.